

Tematyka tygodnia „Pożegnania nadszedł czas”

Słuchanie opowiadania „Pocieszajki dla maluszków”

Ada była bardzo dumna z tego, że po wakacjach pójdzie do szkoły. Będzie miała kolorowy plecak, a w nim książki, zeszyty i piórnik z przyborami. Bardzo chciała się nauczyć samodzielnie czytać, bo obiecała Olkowi, że w przyszłości to ona przeczyta mu bajkę na dobranoc, a nie odwrotnie.

Na zakończenie ostatniego roku w przedszkolu zaproszono wszystkich rodziców, a młodsze grupy zadbały o niespodzianki: zaśpiewały pożegnalne piosenki i wręczyły starszakom samodzielnie przygotowane sadzonki drzewek szczęścia w małych doniczkach. Grupa Ady odwdzieczyła się przedstawieniem teatralnym dla maluchów o misiu, który trafił do przedszkola i niczego nie potrafił robić samodzielnie: nie umiał sam jeść, ubierać się, wiązać sznurowadeł i budować domku z drewnianych klocków. Nie wiedział nawet, że przed jedzeniem trzeba myć łapki, ani nie znał słów: „proszę, dziękuję, przepraszam”. Ten miś musiał się wszystkiego nauczyć w przedszkolu, a dzieci mu w tym pomagały.

Był to teatrzyk kukielkowy, w którym Ada przedstawiała postać dziewczynki o imieniu Basia. Tomek trzymał kukielkę niedźwiadka, a Basia uczyła misia, jak należy myć łapki:

– O! Popatrz, misiu, tu jest łazienka, wodą się zmywa farbę na rękach, a ty masz łapki całe w powidłach, więc musisz użyć wody i mydła! Piotrek, Janek i Paweł poruszali kukielkami zielonych żabek i śpiewali piosenkę: Kum, kum, kum! Rech, rech, rech! Było przedszkolaków trzech. Hopsa, w lewo! Hopsa, w prawo! Skaczą zwinnie. Bravo! Bravo! Ucz się, misiu, z nimi ćwicz, skacz i do dziesięciu licz!

Tu następowała wyliczanka do dziesięciu: jeden, dwa, trzy, cztery, pięć i tak dalej... Potem na scenie pojawiły się symbole pór roku: słońce, bałwanek, kasztany i skowronek. Dzieci z młodszych grup doskonale wiedziały, które symbolizują wiosnę, lato, jesień i zimę. Na zakończenie przedstawienia wszystkie starszaki ukloniły się pięknie i wyrecytowały:

– Nie płaczcie, kochani, gdy nas tu nie będzie,
nasz wesoły uśmiech zostawimy wszędzie,
a gdy po wakacjach znajdziemy się w szkole,
będziemy wspominać kochane przedszkole!

Młodszy dzieciom bardzo podobało się przedstawienie, a po spektaklu wszyscy chcieli obejrzeć z bliska kukielki. Ada stanęła pod oknem i przyglądała się swoim koleżankom i kolegom. Z jednej strony cieszyła się na myśl o szkole, z drugiej jednak czuła, że będzie tęsknić.

– Trochę mi smutno – powiedziała do Kasi.

– Mnie też – odpowiedziała dziewczynka. – Nauczyłam się tutaj pisać swoje imię: K A S I A – przeliterowała.

– A ja się nauczyłam sama korzystać z łazienki, bo jak byłam mała, to nie umiałam spuszczać wody – dodała Ada.

– Piotrek mi pokazał, jak bezpiecznie zjeżdżać ze zjeżdżalni i wspinać się po drabinkach. – Mnie też!

– I umiemy już rozpoznawać kształty: kółka, trójkąty, prostokąty i kwa... kwa... – zająknęła się Kasia.

– Kwadraty – dokończyła Ada. – Tak! Kwadraty! – I co jeszcze?

– Pani pokazała nam, jak się kroi warzywa, tak żeby się nie skaleczyć.

– I już umiemy same zrobić sałatkę z majonezem – odparła z dumą Ada.

– A pamiętasz, jak lepiłyśmy pączki z piasku do naszej cukierni? Tomek ugryzł jednego i pani kazała mu szybko wypłukać buzię.

– Cha, cha! Nigdy tego nie zapomnę. – I piekliśmy ciasto na Dzień Mamy, a wyszedł nam zakalec!

– Pamiętam. Pani połała je rozpuszczoną czekoladą i powiedziała, że takie ciasto jada się we Francji.

– Było bardzo dobre. Wszyscy prosili o dokładkę.

Dziewczynki wymieniły jeszcze wiele wesołych wspomnień i obiecały sobie, że będą odwiedzać swoje przedszkole i ulubioną panią. Pożegnały się z innymi dziećmi, z kucharkami, panem „złotą rączką”, który potrafił naprawić każdą rzecz, a nawet z zabawkami.

Przed wyjściem z przedszkola Ada położyła coś ukradkiem w swojej szafce w szatni.

– Co tam zostawiłaś? – zdziwiła się mama.

– Zostawiłam pudełko z pocieszajkami.

– A co to są pocieszajki?

– To są kolorowanki ze zwierzątkami. Powiedziałam pani, że jak jakiś maluch będzie płakał, to może mu dać taką kolorowankę i poprosić, żeby pomalował smutne zwierzątko. Ja też kiedyś płakałam za tobą w przedszkolu i wtedy pomalowałam krowę na żółto. Świeciła jak słońce i od razu mi było lepiej. – To wspaniały pomysł – mama spojrzała z podziwem na Adę i mocno ją przytuliła. – Pa, pa! Przedszkole! – powiedziała Ada. – Kiedyś cię odwiedzę.

Opowiadanie „Pocieszajki dla maluszków”

<https://www.youtube.com/watch?v=0bPJPOrBIXY>

Rozmowa na temat opowiadania.

– Co przygotowała grupa Ady na pożegnanie przedszkola?

– Co przygotowali młodszy koledzy?

– Co robiły Ada i Kasia?

– Kogo pożegnała Ada?

– Co to były pocieszajki Ady?

– Gdzie je zostawiła?

Ćwiczenia w książce. Książka (s. 86–89) Czytanie tekstu znajdującego się pod ilustracjami

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/npoia-bbplus-ks/mobile/index.html#p=89>

Karta pracy, cz. 4, s. 72. Odszukiwanie na obrazku piłek. Określanie ich położenia.

Rysowanie po śladzie drogi piłki do bramki.

„Obrazek o lecie” – wykonanie prezentu dla kolegi/koleżanki na pożegnanie przedszkola

• Wykonanie na kartkach formatu A5 obrazka o lecie (wybraną techniką).

• Ozdabianie powstałych ramek kulkami z kolorowej bibuły lub kawałkami kolorowego papieru.

Nauka piosenki -Niech żyją WAKACJE

<https://youtu.be/BauTov9xmZY>

Kochane dzieci!

Mimo trudnej sytuacji w jakiej musimy trwać, pamiętajcie, że bardzo za Wami tęsknimy.

Dlatego przesyłamy Wam jeszcze jedną piękną piosenkę, abyście zawsze wiedzieli, że dla nas

– Waszych nauczycieli i wychowawców jesteście bardzo ważni.

Ze specjalną dedykacją dla uczniów grupy 0 a i 0 b – Majka Jeżowska – wszystkie dzieci nasze są.

Do zobaczenia

https://youtu.be/d_vuxQ-9iVQ

Religia.

Kochane dzieci

Zbliża się czas wakacji.

Niech będą one dla was udane i bezpieczne.

Nie zapominajcie o modlitwie, Mszy niedzielnej i byciu dobrym dla wszystkich.

Obejrzyjcie wskazówki jak bezpiecznie spędzić wakacje

<https://liblink.pl/5IIEZqvduC>

<https://liblink.pl/5IIEZqvduC>

oraz pośpiewajcie

<https://liblink.pl/mFA4foprQR>

Do zobaczenia

Pani Ewa